

solide overskud på betalingsbalancen, fremgang i eksporten og et rekordstort overskud på de offentlige finanser? I Venstre nærer vi selvfølgelig ingen falske forhåbninger, og jeg vil blot konstatere, at det er situationen i Danmark under en borgerligt ledet liberal regering.

En så overvældende fremgang for beskæftigelsen og dansk økonomi kan jo få lysten til at bruge en masse penge op i enhver politiker, men her påtager vi os gerne den lidt sure opgave at mane til besindighed. Hvis vi går ud nu og bruger en masse penge i dag, så øger vi behovet for reformer. Vi og vores børn kommer til at betale prisen i fremtiden.

I Venstre fastholder vi, at Danmark skal føre en langsigtet, økonomisk ansvarlig politik, hvor vi fortsætter med at afdrage på statsgælden. Man kan ikke bare sige, at man øger sit forbrug et enkelt år med en masse milliarder kroner, og så gearer man ned igen. Folk, der bliver ansat i den offentlige sektor som følge af et øget forbrug i år, skal jo også have løn til næste år, og udgifterne falder ikke igen, tværtimod.

De penge, som vi kaster ud i offentligt forbrug, er der kun skatteyderne til at betale, og regningen vil vokse år for år. Dertil kommer, at et større forbrug på nuværende tidspunkt vil resultere i flaskehalse på arbejdsmarkedet. Det skaber lønpres, lønpres giver rentestigninger, og det vil få alvorlige konsekvenser for tusinder af boligejere. Så hvis vi vil sikre vores boligejere og sikre et fortsat godt investeringsklima i Danmark, er det helt afgørende, at vi forvalter statens overskud med ansvarlighed.

Derfor fastholder Venstre, at vi bruger statens overskud til at afvikle den statsgæld, som stadig er på over 500 mia. kr. Som statsministeren sagde i tirsdags, skal vi gøre de gode tider langtidsholdbare. Det handler om vores børns økonomiske muligheder og frihed i fremtiden.

Langtidsholdbar velfærd kræver også reformer. Dem vil vi tage fat på, umiddelbart efter at Velfærdskommissionen har gjort sit arbejde færdigt.

Flere partier i oppositionen bryster sig af, at de har spillet ud med velfærdsreformer, der kan sikre fremtiden. Det er nu ikke vores oplevelse. Fantasien har ikke rakt meget længere end til at gøre velfærdsreformer til en dans om efterløn.

Nuvel, det har da været en meget underholdende debat og dans: Først skulle efterlønnen forbeholdes de nedslidte, så skulle den fredes for alle over 40 år, så skulle den være en retting for alle, og til sidst endte den med kun at

være en rettighed for LO's egne medlemmer med undtagelse af dem, som havde været så ufornuftige at tage en uddannelse. Og 40-års-garantien røg som så mange andre socialdemokratiske garantier gennem tiderne også i svinget.

Det var selvfølgelig meget underholdende at være politisk tilskuer til, men for sygeplejersker, fængselspersonale og andre med mellemlange eller videregående uddannelser har det formentlig ikke været så sjovt at være tilskuer omkring den socialdemokratiske cirkusmanege.

Kl. 10.20

For Venstre handler velfærdsreformer om langt mere end efterløn. Spørgsmålet er jo, hvad vi vil med reformerne. Venstres svar er, at vi vil øge antallet af hænder på arbejdsmarkedet, når små årgange skal forsørge store årgange. Så enkelt kan det siges. Til gengæld er det ikke så enkelt at gøre.

Der er mange spor, som skal løbe sammen, når vi taler velfærdsreformer. Vi skal øge den sociale mobilitet; vi skal have flere indvandrere i arbejde; vi skal forhindre, at mennesker bliver låst fast i sygedagpengesystemet; vi skal sikre et hurtigt og mere smidigt uddannelsesforløb for de studerende; vi skal styrke voksen- og efteruddannelserne; vi skal sikre, at folk får bedre mulighed for at trække sig gradvis ud af arbejdsmarkedet; og så skal vi selvfølgelig også kigge på den generelle tilbagetrækningsalder.

I Venstre lægger vi vægt på at skabe sammenhæng mellem mange forskellige indsatser. Derfor er det ikke bare gustent overlæg, men særdeles fornuftigt, at regeringen venter med at spille ud med en samlet pakke, til Velfærdskommissionen giver os et bredere beslutningsgrundlag.

Venstre insisterer på, at velfærdsdiskussionen bliver andet end en forsimplet kampsport om efterløn, ikke kun af hensyn til efterlønerne, statskassen, alle de fine ord om demografisk udvikling, men også fordi Venstre ønsker, at velfærdsreformer kan åbne nye muligheder for mange mennesker. At få et arbejde skaber nye muligheder for indvandrere – det er frihed. En målrettet plan og hurtigere behandling af syge sikrer mennesker kortere tid på sygedagpenge – det er frihed. Et ordentligt uddannelsesforløb for de unge skaber bedre karrieremuligheder – det er frihed. Bedre efteruddannelse øger menneskers faglige kvalifikationer – det giver muligheder, det er frihed. Og en øget tilbagetrækningsalder giver såmænd også frihed, om ikke andet så til vores børn og de kommende generationer.